బి.కె.కార్.

1961
మార్చి,14

వర్సెస్

ఒరిస్సా హై కోర్టు యొక్క ప్రధాన న్యాయమూర్తి మరియు

అతని సహచర న్యాయమూర్తులు మరియు ఇతరులు

[కె.సుబ్బ రావు, రఘుబార్ దయాల్, మరియు జె.ఆర్. ముధోల్కర్ న్యాయమూర్తులు]

చట్టం:

కోర్టు ధిక్కరణ–ఉన్నత న్యాయస్థానం ఉత్తర్వులు–సబార్డినేట్ కోర్టుకు సక్రమంగా తెలియజేయకపోవడం–ఉత్తర్వులకు విరుద్ధంగా వ్యవహరించడం–కోర్టు ధిక్కరణకు పాల్పడితే–ఆచరణ–హైకోర్టు ధిక్కార నేరం రుజువైతే–హైకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి, న్యాయమూర్తులను అప్పీలులో భాగస్వాములను చేయాలా?

ముఖ్య గమనిక:

పిటిషనర్, మేజిస్ట్రేట్ జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల ప్రకారం, 1955 అక్టోబర్ 14 న G అనే వ్యక్తి కొంత ఆస్తిని స్వాధీనం చేసుకున్నారు. 1957 ఆగస్టు 27న హైకోర్టు ఈ ఉత్తర్వులను కొట్టివేయగా , 1957 నవంబరు 20న పిటిషనర్ కు స్వాధీనాన్ని పునః సమీక్షించాలని పిటిషనర్ కు ప్రత్యర్థి పార్టీ S దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. G తన మునుపటి ఉత్తర్వులను పునఃసమీక్షించాలని హైకోర్టుకు దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు మరియు నవంబర్ 25 , 1957 న , దరఖాస్తు ఆమోదించబడింది మరియు అప్పీలుదారు ముందు విచారణపై మధ్యంతర స్టే మంజూరు చేయబడింది. నవంబర్ 26, 1957న అఫిడవిట్ కు మద్దతు లేని

సంతకంతో కూడిన దరఖాస్తును పిటిషనర్ ముందు దాఖలు చేయగా హైకోర్టు విచారణను నిలిపివేసింది. దరఖాస్తుతో పాటు G తరఫు న్యాయవాదిని కాకుండా ప్లీడర్ ను ఉద్దేశించి టెలిగ్రామ్ దాఖలు చేశారు. పిటిషనర్ ఈ దరఖాస్తు మరియు టెలిగ్రామ్ పై చర్య తీసుకోవడానికి నిరాకరించాడు మరియు 1957 నవంబరు 27న , అతను పునరుద్ధరణ కోసం S దరఖాస్తును అనుమతిస్తూ ఉత్తర్వులు జారీ చేశాడు. 1957 నవంబర్ 28న హైకోర్టు ఉత్తర్వుల కాపీ అందిందని, ఆ తర్వాత తిరిగి స్వాధీనం చేసుకోవాలంటూ రిట్ జారీ చేయలేదన్నారు. నవంబర్ 27న హైకోర్టు విచారణపై స్టే విధించడంతో కోర్టు ధిక్కరణ కేసులో పిటిషనర్ ను హైకోర్టు దోషిగా నిర్ధారించింది. పిటిషనర్ సుప్రీంకోర్టును ఆశ్రయించి హైకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి, న్యాయమూర్తులను ప్రతివాదులుగా చేర్చారు.

పిటిషనర్ కోర్టు ధిక్కరణకు పాల్పడలేదని పేర్కొంది. సబార్డినేట్ కోర్టును కోర్టు ధిక్కరణ కేసులో దోషిగా నిర్ధారించే ముందు హైకోర్టు ఆదేశాలపై తమకు అవగాహన ఉందని , ఉద్దేశపూర్వకంగా దాన్ని ధిక్కరించిందని రుజువు చేయాలి. జ్ఞానం అధీకృత లేదా ఇతరత్రా ప్రామాణికమైన మూలం నుండి పొందాలి. ప్రస్తుత సందర్భంలో అప్పీలుదారుడు దరఖాస్తుతో పాటు టెలిగ్రామ్ ను కూడా విస్మరించే హక్కు ఉంది.

కోర్టు ధిక్కరణ కేసులో హైకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి , న్యాయమూర్తులను ప్రతివాదులుగా చేయరాదని, అటువంటి ప్రొసీడింగ్ యొక్క శీర్షిక "......... ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న ధిక్కారుడు " అని ఉండాలి.

<u>తీర్పు:</u>

క్రిమినల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి:

క్రిమినల్ అప్పీల్ నం. 58 ఆఫ్ 1959.

ఒరిజినల్ క్రిమినల్ మిస్క్ కేసు నెం.8 ఆఫ్ 1958 కేసులో ఒరిస్సా హైకోర్టు 1958 నవంబర్ 7న వెలువరించిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్ చేశారు.

పిటిషనర్ ల తరపున AV విశ్వనాథ శాస్త్రి, HB ఖన్నా మరియు TM సేన్.

ప్రతివాది నం. 1 తరపున HN సానువల్, భారతదేశం యొక్క అదనపు సొలిసిటర్-జనరల్ , BM పట్నాయక్, SN ఆండ్లీ, JB దాదాచాంజీ మరియు రామేవర్ నాథ్,.

మార్చి 14, 1961 నాటి కోర్టు తీర్పును ముధోల్కర్, న్యాయమూర్తిచే వెలువరించారు .-

ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా దాఖలు చేసిన ఈ అప్పీల్ లో ఒరిస్సా హైకోర్టు , కోర్టు ధిక్కరణ కేసులో దోషిగా తేల్చిన పిటిషనర్ తనకు విధించిన శిక్షను సవాలు చేస్తున్నాడు. ఈ అప్పీలుతో పాటు 1960 నాటి క్రిమినల్ అప్పీల్ 2 లో మరో వ్యక్తి కోర్టు ధిక్కరణ కేసులో తనకు విధించిన శిక్షను సవాలు చేస్తూ హైకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి, హైకోర్టు న్యాయమూర్తులను ప్రతివాదులుగా చేర్చారు. పరిమిత ప్రయోజనం కోసం హాజరైన అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ ఇలాంటి విషయాల్లో ప్రధాన న్యాయమూర్తిని , హైకోర్టు న్యాయమూర్తులను ప్రతివాదులుగా చేయాల్సిన అవసరం ఎంతమాత్రం లేదనే అంశాన్ని లేవనెత్తారు. ఇంగ్లాండులో అన్ని ధిక్కార విషయాలలో ప్రొసీడింగ్ యొక్క సాధారణ శీర్షిక "........................ (సో మరియు సో)", ఆ వ్యక్తిపై ధిక్కారం కింద చర్యలు తీసుకోబడతాయి. అప్పీళ్ల విషయంలోనూ ఇదే పద్ధతిని అనుసరిస్తున్నారని ఆయన పేర్కొన్నారు. ఏదేమైనా , భారతదేశంలోని హైకోర్టులు కోర్టు ధిక్కరణ శిక్షల నుండి మరియు ఈ కోర్టు ముందు అప్పీళ్ల నుండి ప్రివీ కౌన్సిల్కు ఇష్టమైన అప్పీళ్లలో , సంబంధిత హైకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి మరియు న్యాయమూర్తులను ప్రతివాదులుగా చేర్చారు. అంబర్డ్ వర్సెస్ అటార్నీ

జనరల్ ఫర్ ట్రినిడాడ్ అండ్ టొబాగో ((1936) AC 322.)లో అటార్నీ జనరల్ ను అప్పీలులో ఒక పక్షంగా చేర్చారని మేము కనుగొన్నాము. అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ లేవనెత్తిన ప్రశ్నకు కొంత ప్రాముఖ్యత ఉంది మరియు దానిని నిర్ణయించడం వాంఛనీయమని మేము భావిస్తున్నాము.

ప్రతి దావా లేదా అప్పీలులో ఉపశమనం కోరే వ్యక్తులు లేదా ఎవరికి వ్యతిరేకంగా ఉపశమనం లభించింది లేదా విచారించే హక్కును కలిగి ఉన్న లేదా వాదించే వ్యక్తులను నిస్సందేహంగా ప్రతివాదులుగా చేయాలి. ఎందుకంటే ఆ కేసు నిర్ణయం లేదా ఫలితంపై వారికి ఆసక్తి ఉంటుంది. కానీ హైకోర్టు న్యాయమూర్తులు ఒక వ్యక్తిని కోర్టు ధిక్కరణ కింద విచారించి దోషిగా నిర్ధారిస్తారు , వారు ఒక విషయాన్ని మాత్రమే నిర్ణయిస్తారు మరియు కక్షిదారు ఆసక్తి ఉన్న అర్థంలో అంతిమ ఫలితంలో ఏ విధంగానూ ఆసక్తి కలిగి ఉన్నారని చెప్పలేము. కోర్టు ధిక్కరణ కేసులో ఇచ్చిన న్యాయమూర్తుల నిర్ణయం ఆ న్యాయమూర్తుల యొక్క ఇతర నిర్ణయాల మాదిరిగానే ఉంటుంది , అనగా దావా , పిటిషన్, అప్పీల్ లేదా రిఫరెన్స్ ద్వారా వారి ముందుకు వచ్చే కేసులలో. ఇది నిజమైన స్థితి కాబట్టి, కోర్టు ధిక్కరణ కేసులో హైకోర్టు తీర్పుపై అప్పీలుకు ప్రధాన న్యాయమూర్తిని , న్యాయమూర్తులను భాగస్వాములను చేసే ఆచారం నేడు భారతదేశంలో అమలులో ఉంది మరియు ఒక శతాబ్దానికి పైగా అమలులో ఉంది. ఒక హైకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి, న్యాయమూర్తులపై కొంత ఉపశమనం లభించకపోతే వారిని చట్టపరమైన చర్యలో భాగస్వాములను చేయాల్సిన అవసరం లేదా సముచితం కాదని మనం ఎత్తి చూపవచ్చు. కోర్టు ధిక్కరణ కేసులో హైకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి , న్యాయమూర్తులపై ఉపశమనం పొందే ప్రసక్తే లేదు. కాబట్టి, ప్రస్తుత పద్ధతిని నిలిపివేయాలి మరియు బదులుగా , ఇంగ్లాండులో వలె, అటువంటి ప్రొసీడింగ్స్ యొక్క శీర్షిక "రీ .... ఉండాలి. (ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న సమకాలీనుడు)".

ఇప్పుడు మేము ఈ కేసు యొక్క యోగ్యతలను ప్రస్తావిస్తాము. పిటిషనర్ 1957లో ధెంకనాల్ సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ గా పనిచేశారు. మేజిస్ట్రేట్ III తరగతికి చెందిన ఒక క్రిమినల్ కేసులో , ధెంకనాల్ క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ సెక్షన్ 522 కింద ఫిర్యాదుదారుని , గోలం మహమ్మద్ అనే వ్యక్తిని కొంత ఆస్తిని తన ఆధీనంలో ఉంచుకుంటూ ఉత్తర్వులు జారీ చేశాడు. వాస్తవానికి ఈ ఉత్తర్వును 1955 అక్టోబర్ 14న అమలు చేశారు. అప్పీల్ లో అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ఈ విషయాన్ని ధృవీకరించారు. అయితే దీనిని 1957 ఆగస్టు 27న హైకోర్టు కొట్టివేసింది. ఆ తర్వాత షరీఫ్ బేగ్ అనే ప్రత్యర్థి పార్టీ 1957 నవంబర్ 20న అప్పీలుదారుడి ముందు తిరిగి స్వాధీనం చేసుకోవాలని దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు. ఈ దరఖాస్తును గోలం మహమ్మద్ వ్యతిరేకించాడు. 1957 నవంబర్ 21న పిటిషనర్ వాదనలు విని 1957 నవంబర్ 23 వరకు తీర్పును రిజర్వ్ చేశారు. ఆ ఉత్తర్వు సిద్ధంగా లేకపోవడంతో విచారణను 1957 నవంబర్ 27వ తేదీకి వాయిదా వేశారు. ఆ రోజు దరఖాస్తును అనుమతించి , 1957 డిసెంబర్ 2 లోగా పాటించాలని ఆదేశించారు.

ఈ విచారణ జరుగుతుండగానే గతంలో ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను పునఃసమీక్షించాలని పిటిషనర్ హైకోర్టుకు దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. 1957 నవంబర్ 25 నాటి ఉత్తర్వుల ప్రకారం ఈ పిటిషన్ ను పి.వి.బాలకృష్ణారావు న్యాయమూర్తి విచారణకు స్వీకరించారు. ధెంకనాల్ సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ ముందు ఈ కేసు విచారణపై మధ్యంతర స్టే కూడా ఇచ్చిన ఆయన ఆ ఉత్తర్వులను టెలిగ్రామ్ ద్వారా సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ కు తెలియజేయాలని ఆదేశించలేదు. నవంబర్ 26 , 1957న మేజిస్ట్రేట్ కు సంతకంతో కూడిన ఒక దరఖాస్తు చేయబడింది , దీనిలో ఇతర విషయాలతో పాటు , "ఈ పిటిషన్ నిర్వహణ సాధ్యం కాదని , ఈ విషయంలో ప్రత్యర్థి పక్షం మరోసారి గౌరవనీయ హైకోర్టును ఆశ్రయించింది మరియు ప్రత్యర్థి పక్షం యొక్క సవరణ పూర్తయ్యే వరకు తదుపరి చర్యలను

నిలిపివేయాలని ఆదేశించబడింది" అని పేర్కొన్నారు. "వ్యతిరేక పక్షం" ద్వారా దరఖాస్తుదారుడు తనను తాను అర్థం చేసుకున్నాడు మరియు "సవరణ" ద్వారా అతను చేసిన సమీక్షా దరఖాస్తును అర్థం చేసుకున్నాడు. ఈ దరఖాస్తుతో పాటు ఫిర్యాదుదారుడు ధెంకనాల్ ప్లీడర్ నీకాంత్ మిశ్రాకు "గోలం మహమ్మద్ కేసు తదుపరి విచారణ నిలిచిపోయింది , రామ్" అని టెలిగ్రామ్ దాఖలు చేశాడు. మేజిస్ట్రేట్ ఆర్డర్ షీట్ లో నీలకంఠ మిశ్రా తన ముందు విచారణలో ఫిర్యాదుదారుని తరపున వాదించినట్లు కనిపించడం లేదు. అయితే , అతను అలా చేశాడని మేము భావిస్తాము. అప్పుడు కూడా "రామ్" ఎవరో చెప్పడానికి ఏమీ లేదు. హైకోర్టులో జరిగిన విచారణలో పిటిషనర్ తరపున వాదించిన న్యాయవాది ఆయనేనన్న వాదన లేకపోలేదు. 1957 నవంబరు 25న సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ హెడ్ క్వార్టర్స్ నుంచి బయటకు వచ్చారని , అందువల్ల రెండో అధికారి తిరిగి వచ్చాక సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ ముందు దరఖాస్తు పెట్టాలని ఆదేశించారని తెలుస్తోంది. సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ ఈ టెలిగ్రామ్ పై చర్య తీసుకోవడానికి నిరాకరించారు , కానీ ఫిర్యాదుదారు దరఖాస్తుపై 1957 నవంబరు 27 న ఈ క్రింది ఆమోదాన్ని ఇచ్చారు:

"టెలిగ్రామ్, ఫైల్ పై ఎలాంటి చర్యలు తీసుకోలేము."

ఆ తర్వాత నష్టపరిహారం కోసం ప్రత్యర్థి పార్టీ చేసిన దరఖాస్తుపై ఆయన తన ఉత్తర్వులను వెలువరించారు. నవంబర్ 28, 1957 న ధెంకనాల్ లో హైకోర్టు ఉత్తర్వుల కాపీ అందింది. ఆ రోజు సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ గైర్హాజరయ్యారు మరియు రెండవ అధికారి ఆర్డర్ షీట్ లో ఈ క్రింది విధంగా నమోదు చేశారు:

" 28-11-57 తేదీ ADM యొక్క DS నెం. 326. క్రిమినల్ Misc కేసు నం. 90/57 తదుపరి విచారణలపై గౌరవనీయమైన హైకోర్టు స్టే విధించింది. తదుపరి చర్యలపై స్టే విధించింది. SDM ఇన్‌ఫార్మ్ పార్టీల ముందు ఉంచబడినది. పార్టీలకు తెలియజేయబడినది"

ఈ ఆమోదం ఫలితంగా తిరిగి పంపిణీ చేయడానికి ఎటువంటి రిట్ జారీ చేయబడలేదు మరియు యుఎస్ యథాతథ స్థితిని కొనసాగించింది.

1957 ఆగస్టు 18న పిటిషనర్ చేసిన రివ్యూ దరఖాస్తుకు సంబంధించి రికార్డులను పరిశీలించిన హైకోర్టు 1958 ఆగస్టు 25న పిటిషనర్ కు కోర్టు ధిక్కరణకు ఎందుకు పాల్పడకూడదో కారణం చూపాలని నోటీసులు జారీ చేయాలని ఆదేశించింది. పిటిషనర్ ఒక సుదీర్ఘ ప్రకటనలో అన్ని వాస్తవాలను వివరించారు మరియు హైకోర్టు ఆదేశాలు మరియు ఆదేశాలను ధిక్కరించే లేదా దాటే ఉద్దేశం తనకు లేదని, ఫిర్యాదుదారుడు స్టే కోసం చేసిన దరఖాస్తు అఫిడవిట్తో జతచేయనందున 1957 నవంబర్ 27 న ఉత్తర్వులను జారీ చేశానని పేర్కొన్నారు. దానిపై ఫిర్యాదుదారుడు లేదా అతని న్యాయవాది సంతకం చేయలేదు. కోర్టు ధిక్కరణకు తనను బాధ్యులను చేయరాదని , ఎందుకంటే తనకు పక్షపాతం చూపే ఉద్దేశం లేదా న్యాయ ప్రక్రియను ప్రభావితం చేసే ఉద్దేశం లేదని ఆయన పేర్కొన్నారు. హైకోర్టులో పెండింగ్ లో ఉన్న ఈ కేసును పరిష్కరించి , తన అధికారిక విధుల నిర్వహణలో మంచి నమ్మకంతో వ్యవహరించానని తెలిపారు. చివరగా తన వివరణను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తర్వాత కోర్టు తన ఆదేశాలను ధిక్కరించినందుకు తనను దోషిగా నిర్ధారిస్తే తాను పశ్చాత్తాపం వ్యక్తం చేశానని , తాను చేసిన పనికి క్షమాపణలు చెబుతున్నానని చెప్పారు. ఈ క్షమాపణ కేవలం షరతులతో కూడిన క్షమాపణగా పరిగణించబడింది మరియు ఆమోదించబడలేదు. సబార్డినేట్ కోర్టులు ఆదేశాలను ఉల్లంఘించే అంశంపై

కేసు చట్టాన్ని క్షుణ్ణంగా పరిశీలించిన హైకోర్టు సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ ను కోర్టు ధిక్కరణ కేసులో దోషిగా నిర్ధారించి రూ.100 జరిమానా విధించింది. ఇదే క్రమంలో పిటిషనర్ తన ముందు పెట్టుకున్న రివ్యూ పిటిషన్ ను హైకోర్టు కొట్టివేసింది.

పై కోర్టు ఆదేశాలను ధిక్కరించినందుకు, తద్వారా కోర్టు ధిక్కారానికి పాల్పడినందుకు సబార్డినేట్ కోర్టును దోషిగా నిర్ధారించడానికి ముందు , అవిధేయత ఉద్దేశపూర్వకంగా జరిగిందని చూపించడం అవసరం. అభియోగం మోపబడిన వ్యక్తికి ఆర్డర్ గురించి అవగాహన ఉంటే తప్ప ఉత్తర్వులను ధిక్కరించే ఉద్దేశ్యాన్ని అంచనా వేయడానికి అవకాశం లేదు. ఒక సబార్డినేట్ కోర్టు చేసిన పని పై కోర్టు ఆదేశాల గురించి పూర్తిగా అజ్ఞానంతో ఉంటే , అది స్పష్టంగా ఆ కోర్టు ఉత్తర్వులను ఉద్దేశపూర్వకంగా ఉల్లంఘించినట్లు కాదు మరియు అందువల్ల ఇది కోర్టు ధిక్కారం కిందకు రాదు. ధిక్కరించిన ఉత్తర్వును రెండు విధాలుగా సహేతుకంగా అర్థం చేసుకోవచ్చు మరియు సబార్డినేట్ కోర్టు దానిని ఒక విధంగా భావిస్తుంది, కానీ ఉన్నత న్యాయస్థానం ఉద్దేశించిన దానికి భిన్నంగా ఉంటుంది. సబార్డినేట్ కోర్టు ఆదేశాలను ధిక్కరించడం పై కోర్టు ధిక్కారమని కచ్చితంగా చెప్పలేం. అవిధేయత యాదృచ్ఛికంగా జరిగిన సందర్భం ఉండవచ్చు. అలాగైతే ధిక్కారం ఉండదు. కాబట్టి , ఈ విధమైన కేసులో రుజువు చేయవలసిన విషయం ఏమిటంటే, హైకోర్టు ఉత్తర్వుల గురించి సబార్డినేట్ కోర్టుకు తెలుసు మరియు ఆ ఉత్తర్వు తెలిసినా అది దానిని ధిక్కరించింది. ఏదేమైనా, జ్ఞానం అధీకృత లేదా ఇతరత్రా ప్రామాణికమైన మూలం నుండి పొందాలి. మన ముందున్న కేసులో 1957 నవంబర్ 27న దరఖాస్తుపై సంతకం చేసిన వ్యక్తి ఎవరనేది స్పష్టంగా తెలియడం లేదు. దీనికి ప్లీడర్ సంతకం చేయలేదు లేదా ఫిర్యాదుదారుడి తరఫున హాజరయ్యే అధికారం ఉన్న ప్లీడర్ దీనిని కోర్టులో సమర్పించినట్లు చూపించడానికి ఏమీ లేదు. అంతేకాదు, అఫిడవిట్ తో జతచేయలేదు. అందువల్ల అందులో పేర్కొన్న వాస్తవాలకు గ్యారంటీ ఉండదు. నిస్సందేహంగా, దానితో పాటు టెలిగ్రామ్ కూడా ఉంది మరియు ఇది ఒక ప్లీడరును ఉద్దేశించి

రాసినప్పటికీ, ఫిర్యాదుదారు తరపున వాదించడానికి అతనికి అధికారం ఉందని సూచించడానికి ఏమీ లేదు. ఇంకా పంపిన వ్యక్తి సామర్థ్యం గురించి చెప్పడం సాధ్యం కాదు. టెలిగ్రామ్ కోర్టు నుండి లేదా హైకోర్టులో ఫిర్యాదుదారు తరపున హాజరయ్యే న్యాయవాది నుండి స్వీకరించి , ఫిర్యాదుదారుని కోసం కోర్టుకు లేదా ప్లీడర్కు సంబోధించి ఉంటే వివిధ పరిగణనలు తలెత్తి , అందులో ఉన్న సమాచారం ప్రామాణికత యొక్క ముద్రను కలిగి ఉందని భావించే అవకాశం ఉండేది. వాస్తవానికి, ఒక న్యాయవాది లేదా ప్లీడర్ సంతకం చేసే ప్రతి టెలిగ్రామ్ అందులో పేర్కొన్న వాస్తవాల యొక్క సత్యానికి హామీ ఇస్తుందని మరియు వాస్తవానికి అది ఎవరి పేరు కలిగి ఉందో ఆ వ్యక్తి ద్వారా పంపబడిందనే వాస్తవాన్ని చట్టంగా మేము ఇక్కడ ఉంచదలచుకోలేదు. ఈ విషయాలపై హైకోర్టుకు హామీ ఇవ్వాలంటే పార్టీ నుంచి అఫిడవిట్ తప్పనిసరి. టెలిగ్రామ్ ను , దరఖాస్తును విస్మరించడానికి సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ కు హక్కు ఉందని మా ముందు ఉన్న మెటీరియల్ ఆధారంగా మేము సంతృప్తి చెందాము. అందువల్ల టెలిగ్రామ్ పై చర్య తీసుకోవడానికి ఆయన నిరాకరించడం కోర్టు ధిక్కరణ కిందకు రాదని మేము భావిస్తున్నాము. అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ద్వారా హైకోర్టు ఉత్తర్వుల కాపీ అందిన తర్వాత తదుపరి చర్యలను నిలిపివేయడమే కాకుండా, స్వాధీనం చేసుకోవడానికి రిట్ జారీ చేయడానికి అనుమతించలేదు. హైకోర్టు ఆదేశాలను ధిక్కరించే ఉద్దేశం సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ కు గానీ , రెండో అధికారికి గానీ లేదని దీన్ని బట్టి స్పష్టమవుతోంది. శిక్షతో పాటు అప్పీలుదారుడి జరిమానా కూడా తప్పు , తదనుగుణంగా పక్కన పెడతారు.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.